

UZROK NEZNANJA

(ISA. XXIX 1-14, LAUTOV PREVOD.)

1. Jao Arilu, Arilu, gradu kojeg je David opseo!
Dodajte godinu na godinu; neka praznici idu u krug svojim tokom.
2. Ipak što ću doneti nevolju na Aril; I tamo će biti neprestano žaljenje i tuga. I biće mi on kao srce velikog oltara.
3. I ulogoriću se protiv tebe, kao David; i postaviti ću opsadu protiv tebe sa nasipom; i podići ću tornjeve protiv tebe.
4. I bićeš ponižen; govorićeš kao pod zemljom; i iz prašine ćeš izgovoriti slab govor; I tvoj glas će izaći iz zemlje kao glas prizivača duhova; I tvoje reči iz prašine će pustiti sitan, piskav zvuk.
5. Međutim mnoštvo ponosnih će biti kao sitna prašina; A kao prikladna pleva mnoštvo zastrašujućih; Jeste, efekat će biti munjevit, u trenu.
6. Od Jehove Boga nad Vojskama tamo će biti iznenadno pohođenje, Sa gromom, i potresom, i silnim glasom; Sa viorom, i olujom, i plamenom proždrljivog ognja.
7. I kao san, vizija noći, Tako će biti sa mnoštvom svih nacija, koje se bore protiv Arila; I sa svim njihovim vojskama, i njihovim tornjevima, i sa onima koji ga pritiskaju.
8. Kao kada gladan čovek sanja; i gle! izgleda da jede; Ali se probudi, a njegov apetit je još nezadovoljen. I kao što žedan čovek sanja; i gle! izgleda da pije; Ali se probudi i još je umoran, i njegov apetit još žudi; Tako će biti sa mnoštvom svih nacija, Kada se postroje u niz protiv Gore Sion.
9. Obuzeti su čuđenjem, stoje zapanjeni; Bulje pogledom glupog iznenađenja; Pijani su, ali ne od vina; Posrću, ali ne od jakog pića.
10. Jer je Jehova izlio na vas duh dubokog sna; I zatvorio je vaše oči; Proroke, i poglavare; videoće je zaslepio.
11. Tako da je cela vizija za vas, kao reči zapečaćene knjige; Koju ako neko preda čoveku što zna slova,

Govoreći, Čitaj to, molim te; On odgovara, ne mogu to čitati; jer je zapečaćeno;

12. Ili ako bi knjiga bila data onom koji ne zna slova,
Govoreći, Čitaj to, molim te; On odgovara, ne znam slova.

13. Zato je Jehova rekao: Budući da se ovaj narod približava svojim ustima, I časti Me svojim usnama, Dok je njegovo srce daleko od Mene; I isprazan je njegov strah od Mene, učeći ljudske zapovesti;

14. Prema tome gledajte, ponovo ću postupiti sa ovim narodom, Na način tako čudesan i zapanjujući; Da će mudrost mudrih propasti, I razboritost razboritih će nestati.

ŠTA je Aril? Da je to grad, jasno je navedeno. Koji grad? U prevodu koji koristimo, navedeno je da je to grad kojeg je David opseo, što nije vrlo određeno, pošto je David opseo više od jednog grada. U Revidiranoj Verziji imamo bolji prevod, „grad gde se David ulogorio,“ i kada stavimo uporedo sa ovim prevod obične verzije, „grad gde je David prebivao,“ nemamo poteškoću u razumevanju da je Jerusalem grad na koji se upućuje u proročanstvu.

U dvadeset osmom poglavlju imamo iznet slučaj Samarije, a sada u ovom poglavlju obrađen je Jerusalem; ali u oba je ceo svet taj koji je uključen.

REČ „Aril“ znači „Božji lav.“ Proučavanje stihova nekoliko trenutaka u kojima se ova reč pojavljuje može biti od interesa. Pored ovog poglavlja, pronalazimo je u 2. Sam. xxiii 20, i u uporednom stihu u 1. Dn. xi 22, gde je navedeno da je Venaja „ubio dva poput lava čoveka iz Moava.“ Revizija nam pokazuje da su reči „čoveka iz“ dodate od prevodioca. Bukvalno je „dva Arila iz Moava,“ što nije prevod, i što za nas ne znači ništa. Prevedeno bi glasilo, „dva Božja lava iz Moava.“

ponovo se reč pojavljuje u Jez. xliii 15, 16, gde je prevedena „oltar.“ Prevod na margini je u jednom slučaju „Božja gora,“ a u drugom, „Božji lav.“ To možemo razumeti kada se setimo da je hram, čiji osnovni deo je bio oltar, bio na vrhu Gore Sion, i da su Gora Sion i hram označavali Jerusalem.

JERUSALIM stoji kao centar obožavanja pravog Boga, i prema tome svi sudovi koji dolaze na Jerusalem zbog iskvarenosti obožavanja Jehove sigurno će doći gde god je to obožavanje bilo izopačeno. Takođe treba biti zapaženo, kod čitanja teksta, da umesto „Jao Arilu!“ možemo pročitati, „O, Arilu!“ kao u Reviziji i na margini naše obične verzije. Dakle kombinujući razne prevode, možemo doći do ovoga: „O, Arilu, Arilu, gradu gde je David prebivao! dodajte godinu na godinu; neka praznici budu svetkovani u svom toku, i neka žrtve budu prinošene, a ipak ću doneti nevolju na Aril, i tamo će biti žaljenja.“ To jest, obredi i praznici, nebitno koliko su brojni, ili koliko su strogo svetkovani, nikada neće oterati sudove, niti zauzeti mesto ličnoj pravednosti karaktera. Uporedite ovo sa stihovima 13, 14. To je ista lekcija koja je izneta u prvom poglavlju Isaije, i ona koja ne može biti prečesto ponovljena u ovoj generaciji.

ČITALAC će zapaziti da je Lautov prevod prvog dela stiha 3, veoma različit od onog u običnoj verziji ili u reviziji. Laut kaže, „Ulogoriću se protiv tebe, kao David,“ dok drugi kažu, „Ulogoriću se protiv tebe uokolo.“ Razlika dolazi na ovaj način: Jevrejska reč za „krug“ razlikuje se od Jevrejske reči za „David“ samo u poslednjem slovu, i ta dva slova su tako skoro ista da se jedno lako zamenjuje za drugo, a neki drevni manuskripti kažu David. To je zaista beznačajna stvar, i pažnja je privučena na to samo da bismo mogli videti da male razlike te vrste ne utiču na značenje. Ako čitamo, „Ulogoriću se protiv tebe, kao David,“ to je isto kao da čitamo, „Ulogoriću se protiv tebe uokolo,“ jer to je način na koji je David uradio.

SADA možemo pročitati stihove i videti sliku koju oni predstavljaju. Jerusalem, iako veoma pun obzira u svetkovanju svih formi i obreda zakona, i mnogih o kojima zakon nije znao ništa, a ipak zanemarujući značajne stvari zakona, to jest, sud, milost, veru, bio je opsednut od Asiraca, nakon toga od Vavilonjana, i još kasnije od Rimljana, te je ponižen. Te nacije, neznabožacke i zle kakve su bile, bile su Božja sredstva, tako da Sam Bog može reći da se On ulogorio protiv grada. I ti sudovi nad Jerusalemom iz davnina bili su samo predukus konačnog uništenja koje će doći na sve koji odaberu da slede svoj sopstveni put radije nego Božji put. Uporedite stih 6 sa 1. Sol. iv 15, 16; v 3; Otk. vi 12-17; i Otk. xi 18, 19.

„I biće ti glas kao kod prizivača duhova, iz zemlje.“ Kada je Saul pitao za savet ženu sa kućnim duhom, odgovor je izašao iz zemlje. Vidi 1. Sam. xxviii 7-13. Zlo dolazi odozdo; sve što je dobro dolazi odozgo. „Svako dobro dari-

vanje i svaki savršeni dar je odozgo.“ Jakov i 17. Hrist je rekao zlim Jevrejima: „Vi ste odozdo, ja sam odozgo: vi ste od ovoga sveta, ja nisam od ovoga sveta.“ Jovan viii 23. „Onaj koji odozgo dolazi, iznad svih je: onaj ko je sa zemlje, zemaljski je i zemaljski govori; onaj koji sa neba dolazi, iznad svih je.“ Jovan iii 31. Zli duh govori iz zemlje; Hrist govori sa neba. Jevr. xii 25. Jerusolim treba da bude pohođen sa gromom, i potresom, i velikom bukom, i vihorom i olujom, i plamenom proždrljivog ognja (Stih 6), i njegovo uništenje treba da bude iznenadno. Kada budu rekli, Mir i Sigurnost, tada iznenadno uništenje dolazi. 1. Sol. v 3. Mnoštvo ponosnih biće kao pleva koja nestaje. „Jer evo, dolazi dan koji će kao peč goret; i svi oholi, jeste, i svi oni koji zlo čine, biće strnjika: dan koji dolazi spaliće ih“, govori Gospod nad vojskama, 'da im ne ostane ni korena ni grane.“ Mal. iv 1. Vreme kada će ovaj sud biti izvršen nad Jerusolimom je vrlo očigledno.

„I mnoštvo svih naroda koji se bore protiv Arila, to jest svi oni koji se bore protiv njega i njegovih utvrđenja, i koji ga pritiskaju, biće kao san noćne vizije.“ Činjenica da su ljudi oruđa u Božjim rukama da izvrše sudove, ne dokazuje nužno da je ono što oni čine pravedno. Oni su nesvesna i nevoljna oruđa. Imaju nameru da sprovedu svoje sopstvene ciljeve, ali Bog gospodari svime na takav način da su Njegovi ciljevi ostvareni. Vidite slučaj prodavanja Josifa od njegove braće. Oni su bili pokrenuti zavišću i mržnjom (Post. xxxvii 17-28, Dela vii 9), ipak to je bio Božji cilj koji je sproveden na delu. Post. xiv 7, 8; Ps. cv 17, 18. Dakle to je kada Bog dopušta nevernim slugama da padnu u ruke njihovih neprijatelja. Ono što oni trpe je samo deo Božjeg suda nad njima, a ipak ljudi koji izvrše ovaj sud podstaknuti su samo svojim zlim strastima, i moraju sami primiti kaznu za sudove koje zadaju.

NEKO može lako videti kako će Jerusolim biti centar prepirki među nacijama. Među svim navodnim Hrišćanskim nacijama Turčin se smatra kao neko koga se treba otarasiti. Navodni propovednici Jevandelja godinama su vikali za osvetom da bude izvršena na Turcima, i grdili čelnike Vlade zbog njihovog oklevanja da započnu rat za istrebljenje. Tursko Carstvo bi oдавно prestalo da bude deo Evrope, da su druge Vlade mogle da se slože o tome ko treba da bude njegov naslednik. U toku vremena biće proterano, i kada je Tursko Carstvo ograničeno na Aziju, Jerusolim će biti prirodna njegova prestonica, utoliko što je glavni grad u mnogim pogledima. Međutim budući da je već i sada izašao povik za Turčina da bude oteran sa lica zemlje, utoliko će više izaći tada. Tako da će to biti u Jerusolimu da će vojske nacija prvenstveno biti okupljene kada se Gospod pojavi u plamenom ognju vršeći osvetu na onima koji ne znaju Boga, i koji se ne pokoravaju Jevandelju.

KADA se Gospod pojavi na oblacima, svi zli će biti uništeni sjajem Njegovog dolaska. 2. Sol. ii 8. To će biti samo početak njihovog uništenja. Na Hristovom pojavljivanju svi pravedni mrtvi

će biti vaskršnuti neraspadljivi, i biće uzeti da budu sa Gospodom. 1. Sol. iv 16, 17; 1. Kor. xv 51, 52. Međutim ostali mrtvi, zli, neće opet živeti do kraja hiljadu godina, tokom kojeg će pravedni sedeti na sudu sa Hristom, na nebu. Otk. xx 5, 6. „A kada istekne hiljadu godina, Sotona će biti pušten iz svog zatvora; i izaći će da zavodi narode koji su na četiri strane sveta, Goga i Magoga, da ih okupi za boj: biće brojni kao morski pesak. I izašli su oni na prostrano polje zemlje i opkolili su logor svetih i ljubljeni grad; i sišao je sa neba od Boga oganj i proždri ih je.“ Otk. xx 7-9. Oni se podižu sa namerom da osvoje grad; ali, gle, grad protiv kojeg sada dolaze je Novi Jerusolim. Jerusolim je doživio preobražaj dok su oni spavali; i protiv ovog novog grada su nemoćni.

KADA je psalmista otišao u Božju svetinju, razumeo je kraj zlih. Rekao je, „Sve dok nisam ušao u Božju svetinju: tada sam shvatio kakav im je kraj. Zaista si ih na klizava mesta postavio: u propast ih obaraš. Kako ih je u trenutku snašlo opustošenje! Sasvim su ih proždrali užasi. Kao san kada se neko probudi, tako ćeš ti, Gospode, njihov lik prezreti kada ustaneš.“ Ps. lxxiii 17-20. Tako će mnoštvo onih koji se podižu da se bore protiv Jerusolima biti „kao san noćne vizije.“ Oni treba da budu „kaznjeni večnom propašću“ i oganj sa kojim će biti uništeni je „večan oganj“, a ipak su „iznenada uništeni, kao u trenutku.“ Njihovo uništenje je još brže jednostavno zato što je oganj večan, baš proždri rući oganj Božje sopstvene slave. Nebitno je koliko dugo vremenski traje čin njihovog uništenja, u poređenju sa večnošću koja ga sledi to je samo trenutak. „Tako će biti mnoštvo svih naroda koji se bore protiv Siona.“

LJUDI koji nisu prihvatili ljubav istine, da mogu biti spašeni, nemaju alternativu osim snažne zablude, da trebaju verovati u laž. 2. Sol. ii 10-12. Što je veća svetlost koju Bog šalje, veća će biti tama ako je odbačena. Tako je to da Gospod izliva duh dubokog sna, i zatvara oči prorocima i poglavarima. Stih 10. Prevod ovog stiha u Revidiranoj Verziji je veoma upečatljiv i sugestivan; „Jer je Gospod izlio na vas duh dubokog sna, i zatvorio je vaše oči, proroke; i vaše glave, videoce, pokrio je.“ Proroci i videoce su oči i glave naroda; kada su prema tome oni pijani celo telo mora nužno posnuti i pasti.

VIZIJA je viđena stvar. Dati viziju je učiniti nešto jasnim. Zamislite onda u kakvom stanju zatupljenosti je narod, za kojeg je vizija kao zaplašena knjiga, ili kao otvorena knjiga uručena onom koji ne može čitati. U stihovima 11, 12 imamo sliku vremena velikog neznanja. Šta može biti uzrok toga? Sam Gospod nam kaže. Mudrost mudrih propada, i razumevanje razboritog čoveka je skriveno, zato što narod pristupa Gospodu svojim ustima, dok je njegovo srce daleko od Njega, i njegov strah prema Njemu je naučavan ljudskim zapovestima. Ovde je nešto za ozbiljno razmatranje.

UPOREDITE čitanje stiha 30 u Revidiranoj Verziji: Njihov strah od Mene je ljudska zapo-

vest koju su ih naučili,“ ili, kao što margina kaže, „naučili napamet.“ Ne postoji misao ili razum u tome, već su im rečene određene stvari da rade, i naučili su ih kao papagaj, i rade ih mehanički. Neznanje, i ne samo neznanje, već i nesposobnost da shvate, neizbežna je posledica takvog pravca; jer ako ljudi ne koriste darove koje im je Bog darovao, ti talenti će sigurno propasti. Bog je dao svim ljudima umove koji treba da budu korišćeni do njihove krajnje granice, a to se može odigrati samo kada je Njemu dozvoljeno da ih koristi; ali kada neki ljudi dopuste drugim ljudima da služe kao umovi za njih, oni naravno nemaju koristi za onaj svoj sopstveni, i tako je uklonjen. Samo ljudske zapovesti mogu biti naučene napamet. Ljudi mogu pokušati da nauče Božje zapovesti na takav način, ali to je nemoguće. Božje zapovesti su živa sila, i gde god su one, tamo mora biti aktivnost.

LJUDSKE zapovesti ne treba poštovati. Naravno ovo se odnosi na stvari koje se tiču Boga. Ne postoji čovek na svetu koji je toliko dobar da njegova reč treba da se poštuje kao da je od nekog autoriteta u stvarima koje se tiču Boga. Ako je to njegova reč, nije od ništa veće vrednosti nego vetar. Međutim ako on govori Božju reč, onda će reč biti sa silom, i imaće pečat autoriteta. Nijedan čovek nije ovlašćen od Gospoda da govori svoje sopstvene reči narodu, i ko god tako čini lažni je učitelj, koji traži samo svoju sopstvenu korist. „Jer onaj koga je Bog poslao, govori Božje reči.“ Jovan iii 34. „Ka zakon i svedočanstvu: ako tako ne govore, to je zato što nema svetla u njima.“ Isa. viii 20.

KADA mudrost mudrih ljudi propadne i razumevanje razboritih ljudi je skriveno, šta će postati od jadnog naroda koji se uzda u mudrost ljudi? On će očigledno pasti u jamu, zajedno sa svojim slepim vođama. „Proklet bio čovek koji se pouzdaje u čoveka, i koji telo čini svojom mišicom, i čije srce odlazi od Gospoda. Jer on će biti kao vresak u pustinji, i neće ni primetiti kada dolazi dobro.“ Jer. xvii 5, 6.

ŠTA onda jadni, neuki čovek treba da radi? Njegov pravac je jasan; on treba da ode ka Gospodu za mudrost; „Jer Gospod daje mudrost; iz Njegovih usta dolazi znanje i razumevanje.“ Prič. ii 6. Ako bilo kome, nebitno koliko je jadan, nedostaje mudrost, „neka traži od Boga, koji svima daje velikodušno i bez prigovaranja, i daće mu se.“ Jakov i 5. „Po propisima Tvojim stekao sam razboritost.“ Ps. cxix 104. „Imam više razuma od svih svojih učitelja, jer razmišljam o Tvojim svedočanstvima.“ Stih 99. Bog nije učinio nijednu grupu ljudi čuvarima mudrosti. „Ako ko bude činio Njegovu volju, znaće.“ Knjiga je otvorena, i jasna je; neka je svako čita za sebe, i štagod pronade tamo neka usvoji, bez čekanja da pita nekog čoveka. Najneukiji mogu postati mudri, jednostavno obraćajući pažnju na Božju Reč; dok najmudriji ljudi postaju budale kada se okrenu od te Reči.

NEKI će reći, „Nemamo vremena da proučavamo Božju Reč, i da postanemo poznati sa

njom.“ To je zaista čudno. To je kao kapetan broda koji je toliko zauzet upravljanjem svojim brodom da nema vremena da konsultuje pomorsku mapu i kompas, ili da pribeleži zapažanja. To je kao čovek koji nema vremena da jede. Ljudi žive samo preko Božje reči; prema tome proučavanje reči je jedina stvar za koju imaju vremena. Vreme je dato ljudima sa jednim ciljem da im omogući da steknu večnost. Ipak koliko će ih malo poverovati. Oni će delovati kao da je ovaj kratak život sve, i kao da zavisi od njih da ga obezbede; dok je ovaj život dat od Boga, i samo je čekaonica za večan život. Ko će biti mudar? neka traži pre svega Božje kraljevstvo, i Njegovu pravednost, i beskrajna mudrost i bogatstvo biće njegovi.

◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER